محمد اسحاق برکت
ویرجینیا ــ امــریکا
۱۳ ــ ۰۲ ــ ۲۰۰۹

زموږ د دری ژبې پیاوړی شاعر

فخرالشعراء (اسیر)

څه بختورې ورځې او ګړی دي چې یو وار بیا موږ ته هغه شېبې ورځې را یادوي، کوم وخت چې د (افغانستان د هنرمندانوسراسری عالی شوری اتحادیه) په خپله یوه پر تمینه غونډه کې زموږ د دری ژبې پیاوړی، په خپلو خلکو او هیواد مین شاعر ته د(فخـرالشعراء) لقب ورکـــړ.
زموږ په ادبی او فرهنګی تولنو کې تل دا خبره پورته کيږي چې په ځانګړي توګه کوم شعر چې د یوه شاعر له خوا ویل شوی دی، یواځې شعار دی او یا دا چې د خلکو د دردونو او زړونو غوښتنې هم په هغه کې نغښتې وي ؟
د« اسیر» شعرونه شعار نه دي، کله چې د هغه د اشعارو ټولګو (مجموعه) ته نظر واچول شـــي دهغو له منځپانګو(محتویات) نه به دا جوتــه شي چې د « اسیر» اشعـــار نه یواځې له ارتجاعي افکارو سوچه دی او په هغه کې ځای نه لري بلکه مترقی افکارو ته خورا ډېر ځاي ورکړ شوی دی که چېرته د شاعر په شعر کې ځینې وختونه دسرو شونډو ، توروزلفو،تورو وربځو او د طبیعت ښکلي منظرې انځور شوي دی، د ډېرو نورو پخواني او اوسني پخو شاعرانو په شعرونو کې هــم انځور شوي او دا یوه معمولي خبره ده٠ خود « اسیر» په شعرونو کې د دې تر څنګ په هره زمانــه کې د ظالم حاکمانو، د ټولنې دبې عدالتی، ظلم، بد مرغی او ناتار په وړاندې هم کلک غبرګونونــه ښودل شوي دی، د « اسیر» په اشعارو کې انسانی عواطف لا تر نورو ډېر ښه څرګند شوي دي.
زموږ ګران شاعر « اسیر » ځکه دغه لوړ مقــام ته ورسېده چــې د ده اشعار د ادبــي کړیولـه پاره زېږول شوی او هغه دومره ځواک او قدرت لري چې په ټولنه کې د خلکو احساسات راوپا روی او د ستمونو او ښکېلا کونو کړی هم ماتي کړي.
ما (د دغي لیکني لیکونکی) څو کاله د مخه په همــدې وختونو کې خپله مبارکی پــه دې اړوند ، د(درد دل افغان) ښکلي او ملي مجلي له لارې محترم فخرالشعراء ته وړانــدې کړی و او هغــه یو ځــل بیا د (تجدید پیمان) په تــوګه دلته نقلوم:

محمد اسحق برکت

ویرجینیا ــ امریکا
اپریل ومی ـ ۲۰۰۵

اعطای لقب فخرالشعراء

به شاعـر شـایستـه

اخیرأشاعر فرهیخته و سخن سرای سرزمین عزیز ما جناب الحاج محمد نسیم« اسیر» بنا بر استعداد شعری و پختگی اشعار خود و صوابدید مراجع علاقه مند در مسایل هنری، فرهنگی و علمی بیرون از کشور به لقب فخرالشعراء نایل گردیده که آنرا از تهِ دل و ژرفای وجودم تبــریک میگــویـــم و موفقیت های شانرا از خدا وند مسئلت مینمایم.
این خاضع و کمین به همه نوسندگان و شاعرانی که در چکـیده های قلم شان همه جــوانب را در تعادل میگیرند، چپ و راست نمیروند، هدف شان صراط المستقیم و از افراط و تفــریط احتــراز میورزند و از تمام ایزمها و تعصبات وحدت شکن فاصله میگیرند، ارج میگزارم.
با جناب «اسیر» که تا حال مع الاسف شرف مشافهه نیافته و از تعاطف بزرگوارانه و برادرانهٔ شان مستفید نگردیده ام اما اشعار زیبای آن گرامی را در هرجا و هر نشریـــه ای که میخوانـم از آن واقعاً کیف میکنم، بدان علاقه میگیرم و حتا یاد داشت میکنم.
شکر گزارم ازینکه علاقه مندی بی حدو حصرم به اشعاراین شاعرتوانا و دانشمند، بیمورد و بی جهت نبوده بالاخره مثمر ثمرگردید.
از ناشر و گردانندهٔ نشریهٔ وزین(درد دل افغان) جناب وهاج عزیز که صحتمند و با عافیت باشند نیز اظهارامتنان و شکران مینمایم که از طریق این نشریه مستحضر شدم و اکنون از همین طریق اغتنام فُرصت می یابم که تبریکات خود را به عرض برسانم.

مـــبارکــــباد

مبارکبــاد از نامي کــه گـــردد زیب اشعـــارت
خـــــــدایم نیز همراهـت، نگهـدارت مددگارت
درین دنیا که هیـچ چیزش به یک ارزن نمی ارزد
به جز نامی کـــــه می ماند به نسل نو یاد گـــارت
نــه تنها افتخار نـــام حاصل گشت ترا ایـدوست
به صـدها آفرین و مــــرحبا داریم بــه کـردارت
ازیـــن بهتر چـــه در بازار اشعــار وادب کـانجا
هزاران همـچو من باشد ز جـان و دل خریـدارت
دریـــغ افسوس که دور افتاده ام از محضرآندوست
وگـر نه بـــام تـا شام گـــــــوش میدادم به گفتـارت
به دل دارم کـــه یا بـم افتخـــــار دیــدن رویـــت
کنــم چشمان هجـــــران دیده را روشن به دیدارت

« بر کت» دور میخـــــواهد ز آفـات زمان جانـت
نسازد کبریا هــرگـــــــز به درد و غـــم گرفتـارت